

láng árpád:

pszichoszintézis (1921.)

Alkotásra és cselekedetre tehetetlen emberek, ideológiák, korok szét-esnek, hogy halottá kötött energiáik káoszszá szabadulva új kötöttségekbe merevüljenek. Analízis és szintézis váltogatják egymást. A szintézis csak addig magasabb rendű, amíg újabb analízis szükségelése múlttá, dogmává nem süllyeszti.

Definíció: egy szóba tömörült élmény.

Definíciók:

- I. **Idő:** cselekvések ritmusa.
- II. **Tér:** dolgok ritmusa.
- III. **Anyag:** dolgok ritmusának meghatározója.
- IV. **Erő:** cselekvések ritmusának meghatározója.
- V. **Mozgás:** idő erővel kapcsolódva.

Sarktételek: oly lírai igazság, amely megalkotója élményeiből oly egyedülállóan igaz, hogy érvelést nem szükségel más élményeket elraktározott ember előtt érvelés után is abszurdum pl. euklideszi 13. tétel. Sarkigazság volt, amíg fordítottját igaznak nem érvelték.

Sarktételek:

- I. **Én:** Minden.
- II. **Csak egy örök:** A Mozgás.
- III. **Nincs elem:** Csak összetettség van.

A sarktételek ismerte után a definíciók így alakulnak:

Tér és idő, anyag és erő között különbség nincs, mert:

A mozgás maga a ritmus és mozgás: a tér és anyag kapcsolódása is. Vagyis: **Nincs tér — csak idő van. Nincs anyag, csak erő van.** A kettő kapcsolódása a ritmus. Egyik sem végső, abszolút. Mindegyik meghatározására fel kell használnunk a másik kettőt.

Erő: a cselekvés ritmusának meghatározója, vagyis a ritmus meghatározója (az idő meghatározója I. definíció szerint). Az erő **Én** vagyok. (**Én:** Minden, I. sarktételek.) A minden sok jellemű, én is sok jellemű vagyok. (III. sark. csak összetettség van.) **Én** cselekszem, az én cselekvéseim határozzák meg az időt.

Tehát:

- I. **Idő: a cselekvések ritmusa.**
- II. **Erő: én (univerzum) a cselekvő.**
- III. **Ritmus: én (univerzum) idővel kapcsolódva.**

I. tétel.

Nincs tudás — csak hit, az időt megállapító erő én vagyok. Én ma cselekszem (tegnap nem, holnap nem). Tegnap, holnap fantómk. A tudatosság mindig utólagos tudatosság. Csak a hit cselekszik. Az erő a hit. A hit egységet tételez fel. Az egység nem elem (III. sarkt.), de poláris szétbontottságok egyesülése. Nem elem Tálesz vize, nem elem az oxigén, a klór sem. Nem elem a faji jellem (víz), nem elem az egyéni jellem (klór). Mindaddig elemek voltak, amíg elemeknek hitték őket. A hit alkotta meg, új hitek lerombolták.

II. tétel.

Nincs egyén — csak tömeg van. Az egyén is összetettség, amelyeket szuggeszció egyesít a tettig (I., III. sarkt. és I. tétel), tehát:

III. tétel.

Nincs egyéni lélektan — csak töme glélektan van, és engem is töme glélektan magyaráz meg (I., II. tétel és I. sarkt.), tehát:

IV. tétel.

Nincs analízis — csak szuggeszció van. A tömeget szuggeszció bogozza egységbe. Engem is szuggeszció bogoz egységbe. Az álom sem tudat alatti analízis és vágykiélési tendencia, de szuggeszció (saját kísérleteim médiumokon). Álom és hipnotikus álom között különbség nincs. Az álom külső szuggeszció által irányítható. Betegek tudatos analizálása sem más, mint a pszichoanalitikus autoszuggeszciója és a beteg szuggerralása (saját kísérleteim).

V. tétel.

A szuggeszció alapja a hit. Sablonos töme glélektanok általánosan elismert frázisa. Az egyén is tömeg és csak töme glélektan van, tehát a sok jellemből összealkotott egyén is a töme glélektanok törvényei szerint szuggerralható egységbe. Töme gsuggeszció alapja a hit, tehát a hipnotizőr és médium közötti kapcsolat szintén a hit.

VI. tétel.

Nincs szuggeszció — csak autoszuggeszció van. A szuggeszció alapja a hit. A hipnotizőr a médium hitét használva fel szuggerral. A médium cse-

lekszik. A hipnotizőr passzív. A hipnotizőr tanácsadó, a médium szuggerizőr, hite alapján önmagát szuggerálja. A médium akaratával ellenkező képzetet visszalök. Akiben nincs hit, nem szuggerálható egységbe. **A hipnotizőr önmagát szuggerálja önmagába vetett hitével s a médium felkeltett hite alapján szintén hipnotizőr.** Tehát:

VII. tétel.

Mindenki hipnotizőr és mindenki médium, mert csak médium lehet hipnotizőr.

Nem az értelem ellen, nem a logika ellen, mert

VIII. tétel.

Nincs logika, nincs értelem. Csak a hit cselekszik, csak a hit alkot. A hit autoszugeszción át az univerzumot cselekedtetni igazságnak. A tömeg fej nélküli, a művész fej nélküli, az anya fej nélküli. Koponyák csak akadémiákat falaznak tehetetlenségbe.

IX. tétel.

Az ember nem a világgözepe, mert én = minden! (I. sark.) tehát én, aki erő (hit) vagyok: egyenrangú vagyok az univerzummal, nem központja, amely körül a világ forog. Én nem vagyok különb az utcakőnél, az utcakövek említi itatják a hitet és hajítanak emeletekig. Nem vagyok különb a fánál, a tarka kandúrnál: ugyanaz vagyok hitben, erőben.

X. tétel.

Nincs cél — csak út van. Cél: isten, rész, akarnámén. De nincs elem, csak összetettség van (III. sarkt.). És csak egy örök, a mozgás (I. II. sarkt.), amelynek így vége sem lehet.

XI. tétel.

Minden tömeglélektan. Egyéni lélektan nincs, csak tömeglélektan van, mert én tömeg vagyok. Én: minden (I. sarkt.). Én fizika vagyok, a világ tömegpszichológia. Az univerzum rajtam át cselekszik, én pedig tömeglélektani egység vagyok.

Ebből következik:

I. **Semmi sem objektív.**

II. **Nincs életigazolás.**

III. **Nincs gondolkodás.** (Definíciók: csak idő van. A gondolkodás időn kívüli, tehát stb.)